

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ІСТОРІЇ ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
Кафедра міжнародних студій та суспільних комунікацій**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету історії та
міжнародних відносин

/Андрейко В. І./

2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ МІЖНАРОДНИХ СУСПІЛЬНИХ
КОМУНІКАЦІЙ**

Рівень вищої освіти:	бакалавр
Галузь знань:	29 «Міжнародні відносини»
Спеціальність:	291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»
Спеціалізація:	«Міжнародні відносини»
Освітня програма:	«Міжнародні відносини»
Статус дисципліни:	обов'язкова
Мова навчання:	українська

Робоча програма дисципліни «Історія та теорія міжнародних суспільних комунікацій» для здобувачів вищої освіти галузі знань 29 «Міжнародні відносини» спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» спеціалізації «Міжнародні відносини» освітньої програми «Міжнародні відносини».

Розробник: Мелеганіч Ганна Ігорівна, доцент, кандидат політичних наук, доцент кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій

протокол №8 від «29» червня 2023 р.

Завідувач кафедри Вовканич І.І.

Схвалено науково-методичною комісією факультету історії та міжнародних відносин

протокол № 8 від «30» червня 2023 р.

Голова науково-методичної комісії Мишко С. А.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 3	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 90	2	-
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: 5 аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 4	3	-
	Лекції:	
	24	-
	Практичні (семінарські):	
	20	-
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усно	Самостійна робота:	
	46	-

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою навчальної дисципліни є оволодіння студентами навичками як ефективного міжособистісного спілкування, так і знаннями щодо комунікаційних та інформаційних процесів у суспільстві, знати особливості міжнародної та міжкультурної комунікації. Знання моделей та типів комунікації, видів масової комунікації допоможе досягти консенсусу між окремими особистостями, різними соціальними групами, масовими сукупностями, що мають різний рівень інформованості, поведінку, комунікативні навички. Для того, щоб бути затребуваними на ринку праці, майбутнім фахівцям необхідно знати моделі і теорії, що пояснюють різні комунікації (міжособистісні, масові й організаційні), а також вміти на практиці використовувати знання для розуміння нових комунікаційних технологій мас-медіа, для ефективного ділового і неформального спілкування. Курс «Історія та теорія міжнародних суспільних

комунікацій» допомагає студентам не тільки здобути знання з історії та теорії комунікації, а й сформувати низку навичок та ставлень, включених Міністерством освіти і науки України до переліку загальних компетентностей (ЗК), які здобуваються студентами на першому рівні вищої освіти, а також включені до стандартів вищої освіти та освітніх програм в Україні. Багато з цих навичок також визнаються вченими як необхідні для ефективною демократичної участі громадян. Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Загальні компетентності ЗК3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК5. Здатність працювати в міжнародному контексті. ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК8. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК9. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології. ЗК11. Здатність спілкуватися іноземною мовою. ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. ЗК13. Здатність бути критичним і самокритичним.

Спеціальні (фахові) компетентності СК1. Здатність виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, розуміти природу, динаміку, принципи організації міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій. СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному. СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міждисциплінарних дослідженнях. СК4. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі і практичні проблеми у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики держав, суспільних комунікацій, регіональних досліджень. СК8. Усвідомлення національних інтересів України на міжнародній арені. СК9. Здатність застосовувати знання характеристик розвитку країн та регіонів, особливостей та закономірностей глобальних процесів та місця в них окремих держав для розв'язання складних спеціалізованих задач і проблем. СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути. СК13. Здатність аналізувати діяльність міжнародних недержавних акторів та транснаціональні відносини.

ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Історія та теорія міжнародних суспільних комунікацій» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

Історія та культура України

Сучасні інформаційні процеси у МВ

Країнознавство
Вступ до спеціальності "МВСКРС"
Цивілізації світу
Міжнародні організації
Історія міжнародних відносин
Основи світової політики (теорія і практика)
Ділова українська мова

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми *«Історія та теорія міжнародних суспільних комунікацій»*, вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких результатів навчання (ПРН):

РН01. Знати та розуміти природу міжнародних відносин та регіонального розвитку, еволюцію, стан теоретичних досліджень міжнародних відносин та світової політики, а також природу та джерела політики держав на міжнародній арені і діяльності інших учасників міжнародних відносин.

РН03. Знати природу міжнародного співробітництва, характер взаємодії між міжнародним акторами, співвідношення державних, недержавних акторів у світовій політиці.

РН05. Знати природу та механізми міжнародних комунікацій.

РН06. Знати природу та характер взаємодій окремих країн та регіонів на глобальному, регіональному та локальному рівнях.

РН08. Збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій.

РН09. Досліджувати проблеми міжнародних відносин, регіонального розвитку, зовнішньої політики, міжнародних комунікацій, із використанням сучасних політичних, економічних і правових теорій та концепцій, наукових методів та міждисциплінарних підходів, презентувати результати досліджень, надавати відповідні рекомендації.

РН10. Вільно спілкуватися державною та іноземними мовами на професійному рівні, необхідному для ведення професійної дискусії, підготовки аналітичних та дослідницьких документів.

РН11. Здійснювати прикладний аналіз міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, міжнародних процесів та міжнародної ситуації відповідно до поставлених цілей, готувати інформаційні та аналітичні.

РН13. Вести фахову дискусію із проблем міжнародних відносин, міжнародних комунікацій, регіональних студій, зовнішньої політичної діяльності, аргументувати свою позицію, поважати опонентів і їхню точку зору.

PH14. Використовувати сучасні цифрові технології, спеціалізовані програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи для розв'язання складних спеціалізованих задач у сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій .

PH16. Розуміти та відстоювати національні інтереси України у міжнародній діяльності.

PH17. Мати навички самостійного визначення освітніх цілей та навчання, пошуку необхідних для їх досягнення освітніх ресурсів.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- тести;
- групові проекти;
- аналітичні звіти, реферати, есе;
- колоквіуми;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- презентації та виступи на наукових заходах;
- інші види індивідуальних та групових завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: виконання практичних завдань, виступів на семінарських заняттях, проведення контрольних робіт, колоквіумів тощо.

Форма модульного контролю: у формі письмової контрольної роботи комбінованого типу (зокрема письмового\електронного тестування).

Форма підсумкового семестрового контролю: у формі заліку.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1,2)

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	С.Р.1	50	100
6	6	6	6	6	20		
T6	T7	T8	T9	T10	С.Р.2	50	
6	6	6	6	6	20		

T1, T2 ... – теми

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські)	5	30	5	30

заняття				
Письмове тестування при тематичному оцінюванні	-	-	-	-
Самостійна робота: Груповий проєкт	1	20	1	20
...				
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100	Кількість	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

В основі критеріїв оцінки виконання к.р. є повнота і правильність виконання завдань, а також врахування здатності студентів:

- узагальнювати набуті знання для вирішення конкретних завдань;
- застосовувати правила, методи, принципи, закони у конкретних ситуаціях;
- аналізувати і оцінювати факти, події та робити обґрунтовані висновки;
- викладати матеріал логічно, послідовно, з дотриманням вимог стандартів.

При оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань з виставленням балів за різні види завдань, які трансформуються в оцінки:

Ці оцінки трансформуються в рейтингові бали у такий спосіб:

“5” – 50 балів;

“4” – 40 - 49 балів;

“3” – 25-39 балів;

“2” – до 25 балів.

а) оцінка “відмінно” ставиться за правильне виконання всіх завдань;

б) оцінка “добре” ставиться за виконання 75 % усіх завдань;

в) оцінка “задовільно” ставиться, якщо правильно виконано більше 50% запропонованих завдань;

г) оцінка “незадовільно” ставиться, якщо завдань виконано менше від 50 %.

Неявка на модульну контрольну роботу – 0 балів.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Підсумковий семестровий контроль – це підсумкове оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі заліку. На підсумковий семестровий контроль виносяться питання, що передбачають перевірку розуміння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу дисципліни в цілому та рівня сформованості відповідних компетентностей після опанування курсу. Підсумковий семестровий контроль оцінюється від 0 до 100 балів і переводиться у національну шкалу та шкалу ЄКТС. Шкала ЄКТС ґрунтується на рейтингу здобувачів вищої освіти:

– здобувачам вищої освіти, які повністю оволоділи програмою навчальної дисципліни на творчому рівні, можуть дати відповіді на всі питання курсу, опанували рекомендовану літературу, виставляють оцінку А. При цьому оцінку – 100 балів, як виняток, можуть отримати тільки здобувачі вищої освіти, які, крім відмінних знань за

програмою дисципліни, виявили активність в науково-дослідній роботі за тематикою курсу, стали призерами студентських олімпіад, виступали на конференціях тощо;

– здобувачам вищої освіти, які оволоділи програмою навчальної дисципліни на творчому рівні, проте у відповідях допустили неточності, ставлять оцінку В;

– здобувачам вищої освіти, які в основному оволоділи програмою навчальної дисципліни на продуктивному рівні, проте у відповідях допускають несуттєві помилки, ставлять оцінку С;

– здобувачам вищої освіти, які показали задовільні результати оволодіння навчальною програмою дисципліни на репродуктивному рівні й при відповідях допускають помилки, ставлять оцінку D;

– здобувачам вищої освіти, які виявили мінімально достатній рівень знань з дисципліни, необхідний для продовження навчання, вивчили основні терміни курсу та орієнтуються в матеріалі базового підручника, ставлять оцінку E.

Здобувачі вищої освіти, які за результатами вивчення дисципліни отримали незадовільні оцінки FX або F, повинні додатково виконати індивідуальні завдання для підвищення рівня своїх знань і при оцінці FX повторно перескласти підсумковий контроль, а при оцінці F пройти повторний курс вивчення дисципліни зі складанням підсумкового контролю.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

ТЕМА 1.

Комунікація як базова властивість суспільної діяльності.

Підходи до визначення поняття

1. Взаємозалежність визначення інформація-комунікація.

2. Поняття комунікації.
3. Комунікологія як наука й навчальна дисципліна.
4. Функції комунікації.
5. Роль та місце комунікації у суспільстві.

ТЕМА 2.

Еволюції соціальної комунікації і комунікаційні революції

1. Світогляд як основа формування певних типів комунікації.
2. Визначення спілкування як основи комунікації.
3. Генеза теорій комунікації.
4. Основні етапи розвитку теорій комунікації.
5. Комунікативні революції
6. Г. М. Маклюен: новий погляд на комунікації

ТЕМА 3.

Типологія комунікації

1. Загальна класифікація комунікацій
2. Види та типи комунікації
3. Мета, принципи, функції і закони соціальної комунікації
4. Закони та категорії теорії комунікації

ТЕМА 4.

Процес комунікації. Моделі комунікації

1. Комунікативний процес як основа спілкування.
1. Особливості комунікативного процесу
2. Лінійні моделі комунікацій
3. Нелінійні моделі комунікації

ТЕМА 5.

Процес комунікації в складних соціальних системах

1. Індивідуальний вплив комунікації.
2. Психологічні моделі комунікації міжособистісного рівня
3. Психологічні аспекти практичного застосування комунікативного впливу
4. Груповий вплив комунікації (вплив на соціальному рівні)
5. Транзакційна модель комунікації
6. Синтетичні моделі комунікативного процесу

ТЕМА 6.

Вербальна комунікація

1. Мова як засіб комунікації
2. Функції та стилі мовлення.
3. Форми мовної комунікації.
4. Усна і письмова комунікація.
5. Правила успішної комунікації та аргументація

ТЕМА 7.

Невербальна комунікація

1. Особливості невербальної комунікації
2. Кінетика як засіб спілкування
3. Тактика та акустика ділового спілкування
4. Особливості сприйняття невербальних сигналів народами світу
5. Контекстність культур

ТЕМА 8. Комунікативні технології

1. Поняття «технологія», її складові: систематичність, масовість, алгоритмічність.
2. Розвиток комунікативних технологій на сучасному етапі.
3. Комунікативно-рекламна напрямок у сфері паблік рілейшнз.
4. Практичне використання комунікативних стратегій.
5. Розвиток НЛП-технологій.

ТЕМА 9.

Масова комунікація. Засоби масової комунікації та інформації

1. Особливості процесу масової комунікації як суспільного явища.
2. Поняття та класифікація «засоби масової комунікації» (ЗМК).
3. Теорії впливу ЗМК на аудиторію. Методи та форми впливу ЗМК на масову свідомість.
4. Друковані ЗМК.
5. Електронні ЗМК.
6. Інтернет та глобалізація комунікативного простору

ТЕМА 10.

Політичні комунікації.

1. Суть та зовнішні прояви політичної комунікації.
2. Політична реклама, пропаганда та інформаційний лобізм.
3. Символіка та міфологія у політичній комунікації.
4. Інформаційно-політичний консалтинг.
5. Специфіка пропаганди.
6. Використання технологій пропаганди у виборчих перегонах, військових діях та соціальній сфері.

ТЕМА 11.

Міжнародні комунікації як детермінанти зовнішньої політики світових акторів

1. Поняття та суть «міжнародна комунікація».
2. Ефективність та сучасність інноваційного інструментарію зовнішньої політики.
3. Міжнародні комунікації у безпековому дискурсі
4. Роль соціальних мереж у міжнародних комунікаціях.

5. Види міжнародної комунікації: медіа-дипломатія, міжнародні зв'язки з громадськістю, віртуальна дипломатія.

ТЕМА 12. Міжнародні та міжкультурні комунікації

1. Культура як вид комунікації.
2. Приклади моделей культурної комунікації.
3. Елітарна та масова культура.
4. Види дискурсів культурної комунікації.
5. Роль культурної комунікації у міжнародних відносинах.
6. Місце та роль міжнародної комунікації в світовому інформаційному просторі. Розвиток публічної сфери; складові публічної сфери; комунікаційна політика.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						Заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
л		п	лаб	інд.	с.р.	л		п	лаб	інд.	с.р.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Модуль 1													
ТЕМА 1 Комунікація як базова властивість суспільної діяльності. Підходи до визначення поняття	6	2	2			2							
ТЕМА 2. Еволюції соціальної комунікації і комунікаційні революції	6	2	2			2							
ТЕМА 3. Типологія комунікації	6	2	2			2							
ТЕМА 4. Процес комунікації. Моделі комунікації	6	0	2			4							
ТЕМА 5. Процес комунікації в складних соціальних системах	6	2	2			2							
ТЕМА 6. Вербальна комунікація	8	2	2			4							
ТЕМА 7. Невербальна	8	2	2			4							

комунікація													
<i>Разом за змістовим модулем №1</i>	46	10	14			20							
ТЕМА 8. Комунікативні технології	8	2	2			6							
ТЕМА 9. Масова комунікація. Засоби масової комунікації та інформації	10	2	2			6							
ТЕМА 10. Політичні комунікації.	8	2	2			4							
ТЕМА 11. Міжнародні комунікації як детермінанти зовнішньої політики світових акторів	10	2	2			6							
ТЕМА 12. Міжнародні та міжкультурні комунікації	8	2	2			4							
<i>Разом за змістовим модулем №2</i>	44	10	10			26							
Усього годин	90	20	24			46							

6.3. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Денна (к-сть годин)	Заочна (к-сть годин)
1.	ТЕМА 1 Комунікація як базова властивість суспільної діяльності. Підходи до визначення поняття	2	
2.	ТЕМА 2. Еволюції соціальної комунікації і комунікаційні революції	2	
3.	ТЕМА 3. Типологія комунікації	2	
4.	ТЕМА 4. Процес комунікації. Моделі комунікації	2	
5.	ТЕМА 5. Процес комунікації в складних соціальних системах	2	
6.	ТЕМА 6. Вербальна комунікація	2	
7.	ТЕМА 7. Невербальна комунікація	2	
8.	ТЕМА 8. Комунікативні технології	2	
9.	ТЕМА 9. Масова комунікація. Засоби масової комунікації та інформації	2	
10.	ТЕМА 10. Політичні комунікації.	2	
11.	ТЕМА 11. Міжнародні комунікації як детермінанти	2	

	зовнішньої політики світових акторів		
12.	ТЕМА 12. Міжнародні та міжкультурні комунікації	2	
Разом:		14	

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Денна (к-сть годин)	Заочна (к-сть годин)
1.	ТЕМА 1 Комунікація як базова властивість суспільної діяльності. Підходи до визначення поняття	2	
2.	ТЕМА 2. Еволюції соціальної комунікації і комунікаційні революції	2	
3.	ТЕМА 3. Типологія комунікації	2	
4.	ТЕМА 4. Процес комунікації. Моделі комунікації	4	
5.	ТЕМА 5. Процес комунікації в складних соціальних системах	2	
6.	ТЕМА 6. Вербальна комунікація	4	
7.	ТЕМА 7. Невербальна комунікація	4	
8.	ТЕМА 8. Комунікативні технології	6	
9.	ТЕМА 9. Масова комунікація. Засоби масової комунікації та інформації	6	
10.	ТЕМА 10. Політичні комунікації.	4	
11.	ТЕМА 11. Міжнародні комунікації як детермінанти зовнішньої політики світових акторів	6	
12.	ТЕМА 12. Міжнародні та міжкультурні комунікації	4	
Разом:		46	

Результати самостійної роботи можуть бути представлені у наступних формах на вибір студента:

1. Підготувати рецензію та відповідь на 10 ключових тез з книги по міжнародних комунікаціях (узгодити з викладачем).
2. Проаналізувати політичні комунікації в країні на вибір (узгодити з викладачем)
3. Підготувати комунікаційну кампанію для просування спеціальності МВ УжНУ в школах та серед громадськості (групова робота 3-4 студента).
4. Розробити комунікаційну стратегію для підприємства/ державної установи/ організації (групова робота 3-4 студента).
5. Розробити комунікаційну стратегію для України на міжнародній арені (групова робота 3-4 студента).
6. Розробити poradnik «Етикет та правила онлайн комунікацій»

6.5. Питання для модульного і підсумкового семестрового контролю

1. Взаємозалежність визначення інформація-комунікація
2. Поняття комунікації
3. Комунікологія як наука й навчальна дисципліна
4. Функції комунікації
5. Роль та місце комунікації у суспільстві
6. Загальна класифікація комунікацій
7. Види та типи комунікації
8. Мета, принципи, функції і закони соціальної комунікації
9. Закони та категорії теорії комунікації
10. Загальна класифікація комунікацій
11. Особливості комунікативного процесу
12. Лінійні моделі комунікацій
13. Нелінійні моделі комунікації
14. Світогляд як основа формування певних типів комунікації
15. Визначення спілкування як основи комунікації
16. Генеза теорій комунікації
17. Основні етапи розвитку теорій комунікації
18. Комунікативні революції
19. Г. М. Маклюен: новий погляд на комунікації
20. Індивідуальний вплив комунікації
21. Психологічні моделі комунікації міжособистісного рівня
22. Психологічні аспекти практичного застосування комунікативного впливу
23. Груповий вплив комунікації (вплив на соціальному рівні)
24. Транзакційна модель комунікації
25. Синтетичні моделі комунікативного процесу
26. Мова як засіб комунікації
27. Функції та стилі мовлення.
28. Форми мовної комунікації
29. Усна і письмова комунікація
30. Правила успішної комунікації та аргументація
31. Мова як засіб комунікації
32. Організація і управління: роль комунікації
33. Особливості комунікацій внутрішнього середовища організації
34. Характеристика комунікацій зовнішнього середовища організації
35. Особливості невербальної комунікації
36. Кінетика як засіб спілкування
37. Тактика та акустика ділового спілкування
38. Особливості сприйняття невербальних сигналів народами світу
39. Контекстність культур
40. Психологічна природа спілкування та основні його складові: комунікативну, інтерактивну та перцептивну.
41. Сучасні теорії щодо специфіки міжособистісних стосунків між людьми: біхевіоризм (Е. Торндайк, Дж. Уотсон), необіхевіоризм (Б. Скіннер, Н. Мілер та ін.)
42. Сучасні теорії щодо специфіки міжособистісних стосунків між людьми: теорія обміну (Дж. Хоуманс); теорія справедливості (Дж. Хетвілд, Р. Х'юсман та ін.); символічний інтеракціонізм (Дж. Г. Мід)

43. Сучасні теорії щодо специфіки міжособистісних стосунків між людьми: теорія соціальної драматургії (Дж. Карнегі); психоаналітична теорія (З. Фрейд) та ін.
44. Основні види спілкування
45. Специфіка, функції і рівні ділової комунікації
46. Особливості публічного виступу як форми ділового спілкування
47. Правила комунікації в письмовій формі
48. Правила онлайн комунікації
49. Характеристика інформаційно-комунікаційного ринку
50. Інтегровані маркетингові комунікації. Моделі
51. Особливості політичної комунікації
52. Політична влада в інформаційну епоху
53. Політичне маніпулювання в інформаційно-комунікативному просторі й механізми його мінімізації
54. Роль політичних комунікацій у сучасному інформаційному просторі
55. Поняття та суть «міжнародна комунікація».
56. Ефективність та сучасність інноваційного інструментарію зовнішньої політики.
57. Міжнародні комунікації у безпековому дискурсі
58. Роль соціальних мереж у міжнародних комунікаціях.
59. Види міжнародної комунікації: медіа-дипломатія, міжнародні зв'язки з громадськістю, віртуальна дипломатія.
60. Культура як вид комунікації.
61. Приклади моделей культурної комунікації.
62. Елітарна та масова культура.
63. Види дискурсів культурної комунікації.
64. Роль культурної комунікації у міжнародних відносинах.
65. Місце та роль міжнародної комунікації в світовому інформаційному просторі. Розвиток публічної сфери; складові публічної сфери; комунікаційна політика.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, В ІКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

- проектор та комп'ютер з доступом до Інтернету
- політичні карти
- роздаткові матеріали
- дошка, маркер, крейда

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник / Ф.С. Бацевич. – 2-ге вид., доп. – К. : ВЦ «Академія», 2009. – 346 с.
2. Денисюк, С. Г. ДЗЗ Комунікологія : навчальний посібник / С. Г. Денисюк. – Вінниця : ВНТУ, 2015. – 102 с.

3. Кизилова В.В. Теорія і практика мовленнєвої комунікації [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / В. В. Кизилова . – Луганськ : ДЗ "ЛНУ ім. Тараса Шевченка, 2011. – 183 с.
4. Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації / Д. Мак-Квейл; пер.: О. Возьна, Г. Сташків. – 4-те вид. – Львів : Літопис, 2010. – 538 с.
5. Шаян Л. П. Про суспільні комунікації / Л. П. Шаян. – К.: ТОВ "Група компаній "Динаміка", 2008. – 180 с.
6. Чічановський А. А. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем : підручник / А. А. Чічановський, О. Г. Старіш. – К.: Грамота, 2010. – 568 с.
7. Холод О. Соціальні комунікації: тенденції розвитку : Навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. й доп. – К. : Видавництво «Білий Тигр», 2018. – 370 с.

Додаткова

1. Авраменко О. О., Яковенко Л. В., Шийка В. Я Ділове спілкування: Навчальний посібник. / За наук. ред. О. О. Авраменко. – Івано Франківськ, «ЛілеяНВ», 2015. – 160 с.
2. Бебик В., Бортніков В., Дегтерьова Л., Кудряченко А. Держава і громадянське суспільство: партнерські комунікації в глобальному світі (за ред. В.Бебика). – К., 2006.
3. Бебик В. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка публік рилейшнз. – К., 2005.
5. Крайнікова Т. Культура медіаспоживання в Україні: від консьюмеризму до просьюмеризму / Тетяна Крайнікова / За наук. ред. проф. В. В. Різуна. – Бориспіль: Люксар, 2014. – 372 с.
7. Пітерс, Джон Дарем. Слова на вітрі: історія ідеї комунікації / Пер. з англ. А. Іщенка. – К.: Вид. дім «КМ Академія», 2004. – 302 с.
8. Почепцов Г. Г. Медіа: теорія масових комунікацій: [навч. видан.] / Г. Г. Почепцов. – К.: Альтпрес, 2008. – 403 с.
9. Різун В. В. Теорія масової комунікації: підручник / В.В. Різун. – К. :Видавничий центр «Просвіта», 2008. – 260 с.
10. Філіппова Н. М. Інформація - мова - знак: семіотика та комунікація [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Н. М. Філіппова; Нац. ун-т кораблебудування ім. адмірала Макарова. - Миколаїв : НУК, 2012. – 82 с.
11. Шульга М. А. Політичний менеджмент навчальний посібник : навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / М. А.Шульга, О. А. Зубчик – К. : Академвидав, Альма-матер, 2013. – 157с.
12. Gunter R. Democracy and the Media: A comparative perspective / R. Gunter, A. Mughan — N.Y.: Cambridge university press, — 2004. — 496 p.
13. Voltmer K. Mass Media and Political Communication in New Democracies / K. Voltmer. – N Y.: Routledge, 2006. – 252 p.
- Cragan J.F. Shields D.S. Understanding communication theory: the communicative forces for action. – 1998.
14. DeFleur M., Ball-Rokeach S. theories of Mass Communication/ - 1976.
15. DeFleur M., Lowery S. Milestones in Mass Communication research. Media Effects. – 1995.
16. Evolution of Communication Systems. A Comparative Approach. (ed. Kimbrough Oller D., Griebel U.). - 2004.
17. Explorations in Communication and History (ed. B.Zelizer). – 2008.
18. Goban-Klas T. Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu. — Warszawa-Kraków: Wydawnictwo naukowePWN, 1999
19. Gorman L., MacLean D. Media and Society into 21st Century. – 2009.
20. Habermas J. Communication and the Evolution of Society. – 1979.

Інформаційні ресурси

1. Асоціація політичних консультантів України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.piar.kiev.ua/>.
2. Український сайт про PR, маркетинг и рекламу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.prschik.kiev.ua>.
3. Український незалежний центр політичних досліджень. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ucipr.org.ua>.
4. Український центр економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.uceps.org>.